

ויהי לי שור וְחמור צאן וְעבד, רְעִי עֲנָא
 בְּחַקְלָא. הוא בְּרִיךְ לִי, מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי
 הָאָרֶץ. הָא לֹא אֲתַקְיִים בִּי, בְּגִין דְּהָא עִם לְבָן
 גְּרַתִּי, כְּגִינְרָא. דְּלֹא הָוָה לִי בִיתָא חֲדָא כָּל
 שְׁפָן מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ. וְכָל דָּא בְּגִין דְּלֹא יִסְתַּפַּל
 בִּיה בְּיַעֲקֹב עַל אֵינוֹן בְּרַכָּאן וּיקְטָרג עֲמִיה.

רבי אבא אמר פתיב ביה ביעקב (בראשית כה)
 איש תם יושב אהלים, גבר שלים. בגין
 דאיהו יתיב בתרין משפנין עלאין. ואשלים
 להאי גיסא ולהאי גיסא, ואיהו לא אמר
 דאסתאב בחרשו. אבל על מה דקאמר רבי
 יהודה, בגין דלבוי שלים על טיבו וקשוט
 דעביד ליה קדשא בריה הוא. דכל עלמא
 ידעי עובדוי דלכן מאן אינון, ומאן יכיל
 לאשתזבא (ס"א מניה, כל עשרין שנין דתנתי עמיה)
 מקטרוגא דיליה דבעי לאובדא לי. (ס"א ואנא
 ותיבנא ועבדנא עמיה עשרין שנין)
 ומנייה. וכלא הוה בגין דלא יסתפל ביה עשו
 דאתקיימו ביה אינון ברכאן, ולא ינטר ליה
 דבבו. ועל דא כתיב, (הושע יד) פי ישרים דרכי
 יי וגו', וכתיב, (דברים יח) תמים תהיה עם יי
 אלהיך:

וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל
 אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך
 וארבע מאות איש עמו. פיון דאמר באנו אל
 אחיך, לא ידענו שהוא עשו?
 וכי אחים אחרים היו ליעקב?
 אלא באנו אל אחיך. ואם תאמר
 שחזר בתשובה והולך בדרך
 תקינה - לא כן, אלא עשו
 הרשע כמו מעקרו. וגם הלך
 לקראתך. ואם תאמר שהוא
 הולך לבדו - לא, אלא ארבע
 מאות איש עמו.
 וכך כן למה? (אלא הם) אמרו לו,

וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל
 אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך
 וארבע מאות איש עמו. פיון דאמר באנו אל
 אחיך, לא ידענו שהוא עשו?
 וכי אחים אחרים היו ליעקב?
 אלא באנו אל אחיך. ואם תאמר
 שחזר בתשובה והולך בדרך
 תקינה - לא כן, אלא עשו
 הרשע כמו מעקרו. וגם הלך
 לקראתך. ואם תאמר שהוא
 הולך לבדו - לא, אלא ארבע
 מאות איש עמו.
 וכך כן למה? (אלא אינון) אמרו ליה, בגין

וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל
 אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך
 וארבע מאות איש עמו. פיון דאמר באנו אל
 אחיך, לא ידענו שהוא עשו?
 וכי אחים אחרים היו ליעקב?
 אלא באנו אל אחיך. ואם תאמר
 שחזר בתשובה והולך בדרך
 תקינה - לא כן, אלא עשו
 הרשע כמו מעקרו. וגם הלך
 לקראתך. ואם תאמר שהוא
 הולך לבדו - לא, אלא ארבע
 מאות איש עמו.
 וכך כן למה? (אלא הם) אמרו לו,

וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל
 אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך
 וארבע מאות איש עמו. פיון דאמר באנו אל
 אחיך, לא ידענו שהוא עשו?
 וכי אחים אחרים היו ליעקב?
 אלא באנו אל אחיך. ואם תאמר
 שחזר בתשובה והולך בדרך
 תקינה - לא כן, אלא עשו
 הרשע כמו מעקרו. וגם הלך
 לקראתך. ואם תאמר שהוא
 הולך לבדו - לא, אלא ארבע
 מאות איש עמו.
 וכך כן למה? (אלא הם) אמרו לו,

דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתָרְעֵי תְדִיר בְּצִלּוֹתְהוֹן
 דְּצִדִּיקָא וּמִתְעַטֵּר בְּצִלּוֹתְהוֹן. כְּדָא מְרִינָן,
 דִּהְיִוּא מְלֹאכָא דְמִמְנָא עַל צִלּוֹתְהוֹן
 דִּישְׂרָאֵל, סְנֵד"ל פּוֹן שְׁמִיָּה, נְטִיל כָּל אֵינוֹן
 צִלּוֹתֵין וְעֵבִיד מְנַיְהוּ עֲטָרָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים
 וְאוּקְמוּהָ. וְכֹל שְׁפָן צִלּוֹתְהוֹן דְּצִדִּיקָא
 דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתָרְעֵי בְּהוּ וְאֲתַעְבְּדֵן
 עֲטָרָה לְאֲתַעְטָרָא בְּאֵינוֹן צִלּוֹתֵין לְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא. וְאִי תִימָא מְשַׁרְיִין קְדִישִׁין הוּוּ
 אֲתִיִּין עֲמִיָּה, אֲמַאי דְחִיל. אֲלֵא צִדִּיקָא לֹא
 סְמִכִין עַל זְכוּתֵיהוּ, אֲלֵא עַל צִלּוֹתְהוֹן
 וּבְעוֹתְהוֹן לְגַבֵּי מְאָרִיהוֹן.

וְתָא חֲזִי, דְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, צִלּוֹתָא
 דְּסִגְיָאִין סְלִיק קָמֵי קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 וּמִתְעַטֵּר בַּהּ הוּא צִלּוֹתָא. בְּגִין דְּסִלְקָא בְּגוּוֹנִין
 סְגִיָּאִין וְאֲתַפְלִילַת מִכַּפְּמָה סְטָרִין. וּבְגִין
 דְּאֲתַפְלִילַת מִכַּפְּמָה גּוּוֹנִין אֲתַעְבִּידַת עֲטָרָה
 וּמִנְחָא עַל רִישָׁא דְּצִדִּיק חַי הָעוֹלָמִים.
 וְצִלּוֹתָא דִּיחִיד לֹא אִיהִי כְּלִילָא, וְלֹא אִיהִי
 אֲלֵא בְּגוּוֹן חַד. וְעַל דָּא צִלּוֹתָא דִּיחִיד לֹא
 אִיהִי מִתְתַקְנָא לְאֲתַקְבְּלָא (אֲלֵא בְּצִלּוֹתָא) כְּצִלּוֹתָא
 דְּסִגְיָאִין. וְתָא חֲזִי, יַעֲקֹב כְּלִיל הָוָה, וְעַל דָּא
 צִלּוֹתֵיהָ תְּאִיב לָהּ קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא. מַה כְּתִיב
 וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצַּר לוֹ.

רַבִּי יְהוּדָה פִּתַח וְאָמַר (מְשַׁלֵּי כַח) אֲשֶׁרִי אָדָם
 מִפְּחַד תְּמִיד וּמִקְשָׁה לְבוֹ יַפּוּל בְּרַעָה.
 (דף קטז ע"א) זְכָאִין אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא אֲתָרְעֵי בְּהוּ, וַיְהִי לֹון אֲוִרִיִּיתָא דְקָשׁוּט
 בְּגִין לְמִזְפֵּי בַּהּ לְחַיֵּי עֲלְמָא, דְּכֹל מָאן
 דְּאֲשַׁתְּדֵל בְּאוֹרִיִּיתָא קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשִׁיף
 עֲלֵיהָ חַיִּין עֲלָאִין, וְאֲעִיל לִיהָ לְחַיֵּי עֲלְמָא
 דְּאֲתִי, דְּכְתִיב, (דְּבָרִים ל) כִּי הוּא חַיִּיךָ וְאֲרִיךָ
 יְמִיךָ. וּכְתִיב, (שֵׁם לֵב) וּבְדָבָר הַזֶּה תֵּאָרִיכוּ יָמִים.

מְשׁוּם שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תְּמִיד
 מְרַצָּה בְּתַפְלוֹת הַצְּדִיקִים
 וּמִתְעַטֵּר בְּתַפְלוֹתֵיהֶם, כְּמוֹ
 שְׁאֵמְרָנוּ שְׂאוֹתוֹ הַמְּלֹאךְ הַמְּמַנֶּה
 עַל תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, סְנֵד"ל פּוֹן
 שְׁמוֹ, נוֹטֵל כָּל אוֹתָן תַּפְלוֹת
 וְעוֹשֶׂה מֵהֶם עֲטָרָה לְחַיֵּי
 הָעוֹלָמִים וּבְאֵרוּחָהּ, וְכֹל שְׁפָן
 תַּפְלוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְתַרְצָּה בְּהוֹן, וְנַעֲשׂוֹת עֲטָרָה
 לְהַתְעַטֵּר בְּאוֹתָן תַּפְלוֹת לְקְדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ הוּא. וְאִם תֹּאמַר, מִחֲנֻנֹת
 קְדוּשִׁים הֵיוּ בָאִים עִמּוֹ, אִזּוֹ לְמָה
 פְּחַד? אֲלֵא צְדִיקִים לֹא סוֹמְכִים
 עַל זְכוּתֵיהֶם, אֲלֵא עַל
 תַּפְלוֹתֵיהֶם וּבְקִשׁוֹתֵיהֶם לְרַבּוֹנָם.
 וְבֵא וּרְאֵה שְׁאֵמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
 תַּפְלוֹת רַבִּים עוֹלָה לְפָנֵי הַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וּמִתְעַטֵּר בְּאוֹתָהּ
 תַּפְלָה, מְשׁוּם שֶׁעוֹלָה בְּגוּוֹנִים
 רַבִּים וְנִכְלָלַת מִכַּפְּמָה צְדִיקִים,
 וּמְשׁוּם שֶׁנִּכְלָלַת מִכַּפְּמָה גּוּוֹנִים,
 נַעֲשִׂית עֲטָרָה, וּמִנְחַת עַל רֹאשׁ
 צְדִיק חַי הָעוֹלָמִים. וְתַפְלוֹת
 הַיְחִיד אֵינָה כְּלוּלָה וְאֵינָה אֲלֵא
 בְּגוּוֹן אֶחָד, וְעַל כֵּן תַּפְלוֹת יְחִיד
 אֵינָה מִתְקַנָּת לְהַתְקַבֵּל (אֲלֵא בְּתַפְלוֹת)
 כְּתַפְלוֹת רַבִּים. וְבֵא וּרְאֵה, יַעֲקֹב
 הָיָה כְּלוּל, וְעַל כֵּן תַּפְלוֹתוֹ
 הִשְׁתַּוְּקַק לָהּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 מַה כְּתוּב? וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד
 וַיִּצַּר לוֹ.

רַבִּי יְהוּדָה פִּתַח וְאָמַר, (מְשַׁלֵּי כַח)
 אֲשֶׁרִי אָדָם מִפְּחַד תְּמִיד וּמִקְשָׁה
 לְבוֹ יַפּוּל בְּרַעָה. אֲשֶׁרִיִּיהֶם
 יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 הִתְרַצָּה בָּהֶם וְנָתַן לָהֶם תּוֹרַת
 אֲמַת כְּדֵי לְזַכּוֹת בַּהּ לְחַיֵּי עוֹלָם,
 שְׁפַל מִי שֶׁמְשַׁתְּדֵל בְּתוֹרָה,
 הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשֵׁף עֲלָיו
 חַיִּים עֲלִיוֹנִים וּמְכַנְּסוֹ לְחַיֵּי
 הָעוֹלָם הַבָּא, שְׁפָתוֹב (דְּבָרִים ל) כִּי
 הִיא חַיִּיךָ וְאֲרִיךָ יְמִיךָ, וּכְתוּב (שֵׁם)
 לֵב) וּבְדָבָר הַזֶּה תֵּאָרִיכוּ יָמִים.